

UNIVERZITET U BEOGRADU
BEOGRADSKA POSLOVNA ŠKOLA
VISOKA ŠKOLA STRUKOVNIH STUDIJA

SEMINARSKI RAD

“Biorazgradivi materijali I tehnologije za dobijanje biorazgradivih površina”

Bar. februar 2010 godine

UVOD

Tokom proteklih vjekova svetska populacija naglo se povećala i postala sve više potrošački orijentisana. Ovo je dovelo do kontinualnog povećanja proizvodnje dobara. Tehnološke promene, kao i promene u društvu doprinele su povećanom zahtevu za korišćenjem jednokratnih i zapakovanih proizvoda. Ovi proizvodi, kao i njihova pakovanja vremenom postaju otpad. Povećana proizvodnja je stoga dovela i do porasta stvaranja otpada.

Veliki procenat društvenog otpada proizvodi se i u domaćinstvima. Hrana, baštenski otpad, papir, konzerve, flaše, plastične kese, čine deo otpada. Ako se ne sakupljaju i ne odlažu u skladu sa sanitarnim zahtevima, lako može doći do pojave bolesti i štetočina. Čovekovo rešenje bilo je da svoj otpad odloži negde, bilo gde, što dalje. Mora, reke i predeli neupotrebljenog zemljišta (često neupotrebljiva zemljišta kao što su močvare ili kamenolomi) bili su omiljene lokacije za odlaganje.

Otpad iz domaćinstva do nedavno se smatrao “bezopasnim”, međutim, sada je poznato da i ovaj otpad zagađuje životnu sredinu. Pored “bezopasnog” otpada, otpad iz domaćinstava sadrži i toksične materijale. Neki od njih su boje, rastvarači, baterije, mastilo iz štampača, pesticidi, rashladna sredstva, sredstva za poliranje, dezinfekciona sredstva, veziva i lepkovi, hemikalije iz bazena.

Shvatanje da otpad može ugroziti podzemne, površinske vode i atmosferu, uticao je na društvo da potraži bezbednije načine upravljanja otpadom.

One tehnologije tretmana otpada koje se najčešće koriste su: insineracija, reciklaža i deponovanje. Svaka od ovih tehnologija, ipak, pored dobrih strana ima i svojih nedostataka.

Insineracija znatno smanjuje zapreminu otpada, ali postoji rizik od oslobađanja štetnih gasova u atmosferu. Otpadni talog iz procesa potrebno je odložiti na odgovarajuće deponije, pri čemu se mešanjem taloga i zemljišta stvara štetni mulj. Troškovi izgradnje i izvođenja insineracije su visoki. Insineracija je stekla popularnost u onim zemljama gde neupotrebljeno zemljište ima vrednost iznad nominalne. Takođe je ovaj vid tretmana otpada (kontraverzno) promovisan kao izvor “obnovljive energije”.

Reciklaža je naglo stekla popularnost u proteklim decenijama od kako je debata o održivom razvoju zaokupila pažnju svetske javnosti. Osnovni problem povezan sa reciklažom je pronalaženje tržišta za reciklirane proizvode. Kvalitet recikliranih proizvoda nije uvek visok kao kod originalnih proizvoda, i neke proizvode je skuplje reciklirati, nego ih proizvesti od novih materijala. Dodatna teškoća predstavlja odvajanje različitih tipova otpada.

Trenutno najpopularnija tehnologija za odlaganje otpada, kako u svetu, tako i u našoj Republici, je odlaganje otpada na deponijama. Odlaganje otpada na deponijama koristi mnogo zemljišta, uglavnom u blizini velikih gradova. Ukoliko se ne pronađu lokacije koje se ne mogu upotrebiti ni na jedan drugi način (izrađeni kamenolomi), odlaganje otpada se mora obavljati na lokacijama koje bi se u suprotnom koristile za druge namene.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com